

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. év január hó 25. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali visszaélés büntette miatt ... I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. október 3. napján kihirdetett 41. Kb.73/2018/14. számú ítéletét ... II.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. október 3. napján kihirdetett 41.Kb.73/2018/14. számú ítéletével ... I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 305.§ c) pontjába ütköző és aszerint minősülő 2 rb. hivatali visszaélés büntetében, ezért őt - halmazati büntetésül - 150 napi tétel, napi tételenként 1000,- forint pénzbüntetésre ítélte. Meg nem fizetés esetére rendelkezett az így kiszabott összesen 150.000,- forint pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. ... II.r. és ... III.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 305.§ c) pontjába ütköző és aszerint minősülő felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében. ezért a II.r. vádlottat 80 napi tétel, napi tételenként 1000,- forint, míg a III.r. vádlottat 80 napi tétel, napi tételenként 1.500,- forint pénzbüntetésre ítélte. Meg nem fizetés esetére rendelkezett 80.000,- Ft, illetve a 120.000,- ft a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére mindhárom vádlott részére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Az egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlottat 1.150,- forint, a II. rendű vádlottat 46.150,- forint és a III.r. vádlottat 1.150,- ft büntügyi költség megfizetésére kötelezte, míg a fennmaradó 66.340,- forint költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bírósági tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 munkanapi gondolkodási időt tartott fenn, majd az ítéletet mindhárom vádlott vonatkozásában tudomásul vette. Az I. rendű vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében fellebbezett. A II. rendű vádlott szintén irányának és okának megjelölése nélkül, míg védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében fellebbezett. A III.r. vádlott és védője 3 munkanapi gondolkodási időt tartottak fenn, de a törvényes határidőben jogorvoslati nyilatkozatot nem tettek, így az elsőfokú bíróság ítélete a III.r. vádlott vonatkozásában 2018. október 09. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 350/2018/3. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállását egészítse ki, majd az elsőfokú ítéletet, annak

teljeskörű felülvizsgálatát követően az I.r. és II.r. vádlottak tekintetében hagyja helyben. Álláspontja szerint a történeti tényállás a Be.592.§ (2) bekezdés a) pontja szerint részben hiányos, mely hiányosság azonban a másodfokú eljárásban orvosolható. Indítványa szerint a I. tényállási rész második bekezdése annyiban szorul kiegészítésre, hogy „Az I.r. vádlott a II.r. vádlott felhívására véghezvitt cselekvőségével N.Cs. részére kívánt hivatali helyzetével visszaélve jogosulatlan előnyt biztosítani. A másodfokú ügyészség kifejtette azon álláspontját, hogy a felmentést célzó vádlott és védői fellebbezések a bizonyítékok újraértékelésére irányulnak, így eredményre nem vezethetnek. Az I.r. és II.r. vádlottak védőinek másodlagos fellebbezésére utalva kifejtette, hogy a Btk.33.§ (4) bekezdésével kiszabott pénzbüntetések tovább már nem enyhíthetők.

Az I. rendű vádlott védője az ügyben előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben az elsődlegesen felmentésre, másodsorban enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta.

A II.r. vádlott védője előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, melyben a felmentés és enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Elsődlegesen indítványát azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete iratellenes, bizonyítékokkal nem alátámasztott a szándék és célzat mint tényállási elem tekintetében. A katonai tanács ezen tényállási elemekre vonatkozóan ugyanis nem is folytatott le bizonyítási eljárást. Álláspontja szerint vizsgálni kellett volna, hogy az elkövető tudata átfogta-e a kötelességszegés tényét, mert a jóhiszeműen tett intézkedések, még akkor sem merítik ki a tényállási magatartást, ha utóbb törvénysértőnek vagy alaptannak bizonyulnak. Célzat hiányában pedig ez a bűncselekmény nem valósult meg. A BH.2004.493. számú eseti döntésre hivatkozva fejtette ki, hogy a hivatali bűncselekmény megállapításának feltétele, hogy a kötelességszegés vagy a jogosultság önkényes gyakorlása közvetlen hatással egyen a közfeladatot ellátó tevékenységére, sértse vagy veszélyeztesse az állami szerv működésének rendjét, illetve a törvényességbe vetett közbizalmat. A hivatali helyzettel való egyéb módon visszaélés körébe olyan magatartások vonhatóak, amelyek a hivatalos minőséghez fűződő jogosítványoknak a társadalmi rendeltetéssel ellentétes gyakorlásában öltenek testet. A II.r. vádlott nyilatkozott arra vonatkozóan, hogy a rendőri munkát, az adatkérés és adatszolgáltatás folyamatát nem ismeri, ezért - a védői álláspont szerint - hiányzik védenice tekintetében a célzat és a szándékosság, amelyek a vád tárgyává tett bűncselekmény tényállási elemei. Következtetése szerint, tehát védencét bűncselekmény hiányában fel kell menteni az ellene emelt vád alól. Másodlagos indítványként a II.r. vádlottal szemben intézkedés alkalmazását kérte. Ennek alátámasztásaként hivatkozott arra, hogy védenice büntetlen előéletű, két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, hiteltartozásai miatt eladósodott, így a pénzbüntetés kifizetése részére indokolatlan hátrányt jelentene. Indítványozta az elszaporodottság mint súlyosító körülmény mellőzését, mert az elsőfokú bíróság statisztikai adatokkal nem támasztotta alá a hivatali bűncselekményeknek a korábbihoz képest emelkedő számát.

Az I.r. vádlott védője 2019. január 15. napján, míg ... I.r. vádlott 2019. január 17. napján terjesztettek elő fellebbezésüket visszavonó beadványt.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 2019. január 18. napján kelt 6.Kbf.71/2018/8. számú beadványában az I.r. vádlott vonatkozásában a felülbírálatot mellőzte, és megállapította, hogy az ítélet ezen vádlott tekintetében 2019. január 17. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált

A II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az írásban előterjesztett fellebbezés indokolásában foglaltakat tartotta fenn, és elsődlegesen védenice felmentésére, másodsorban intézkedés, megrovás vagy próbára bocsátás alkalmazására tett indítványt.

A II.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.590.§ (9) bekezdésében foglaltak szerint a II.r. vádlott tekintetében bírálta felül, hiszen az ítélet az I.r. és III.r. vádlottak tekintetében már jogerőre emelkedett. A felülbírálat terjedelme a II.r. vádlott tekintetében azonban a Be.590.§ (1) (2) bekezdése alapján teljeskörű.

A felmentésre irányuló fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Az érdekeltek eljárási szabálysértésre nem is hivatkoztak.

A katonai tanács a tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A II.r. vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta, hogy magatartásával bűncselekményt valósított meg, ténybelileg azonban mindkét alkalommal beismerte a bűncselekmény elkövetését. Védekezése szerint nem ismeri a rendőri munkát, eszébe se jutott az, hogy az I.r. vádlott magatartásával bárkinek is jogtalan előnyt, vagy hátrányt okozna. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a tényállást a II.r. vádlott bűnösséget tagadó nyilatkozataival és védekezésével szemben ténybeli beismerése, az I.r. vádlott ténybeli beismerő vallomása, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, így különösen az I.r. vádlottnak a közúti közlekedési nyilvántartásból történő adatlekérdezésére vonatkozó dokumentumok, valamint a titkos információgyűjtés keretében történt telefonlehallgatás anyaga alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság ítélete 5. oldal közepétől a 7. oldal közepéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a II.r. vádlott tagadó nyilatkozatát, illetve védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete tényállásának I. pontja megfelelően tartalmazza az I.r. és II.r. vádlottak terhére megállapított bűncselekmények törvényi tényállási elemeit, ezért annak kiegészítése nem indokolt.

Összességében megállapítható, hogy a I. tényállási pontban rögzített történeti tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a II.r. vádlott bűnösségére és helyes a cselekményének jogi minősítése is.

Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... II.r. vádlott bűnösségét a Btk.305.§ c) pontjába ütköző, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés bűntettében megállapította. A másodfokú bíróság álláspontja szerint téves az a védői hivatkozás, hogy a II.r. vádlott esetében a vádban terhére rótt bűncselekmény azért ne valósult volna meg, mert védenca részéről hiányzott az egyenes szándék, és a célzat a cselekménye elkövetése során. A hivatali visszaélést tettesként, a II.r. vádlott élettársa a hivatásos rendőr I.r. vádlott követte el, így a tényállási elemeknek hiánytalanul az ő esetében kell fennállniuk. Nem fogadható el azonban, az a II.r. vádlotti védekezés, hogy nincsenek ismeretei a rendőri munkáról, az általuk kezelt adatokról, azok nyilvánosságáról, kiadhatóságáról. Nem kétséges, hogy a közúti közlekedési nyilvántartásnak is vannak olyan adatai, amelyek az állampolgárok számára megismerhetőek. Azonban a járművek tulajdonosának adatai - köztudottan - nem tartoznak ezek közé. Az pedig nyilvánvalóan nem tekinthető jogszerű adatigénylésnek, hogy a II.r. vádlott élettársától, a bűnügyi vizsgáló I.r. vádlottól kérte, hogy a közúti közlekedési

nyilvántartásból adjon meg számára adatokat.

Az elsőfokú bírósági tárgyaláson lejártszásra került a titkos információgyűjtés során rögzített telefonlehallgatás anyaga, melynek alapján megállapítható, hogy a II.r. vádlott az I.r. vádlottól előbb csak az adott jármű biztosítójának nevét kérdezte, ezt követően azonban részletesen kikérdezte a szerződő a tulajdonos nevére, lakcímére vonatkozóan. A lehallgatási anyagból az I.r. és II.r. vádlott között lefolytatott telefonbeszélgetés szövegéből egyértelműen kiderül az is, hogy mindketten tisztában voltak azzal, hogy ilyen adatoknak ilyen módon történő kiadása jogellenes. Az I.r. vádlott rendőrtiszt azzal a szándékkal járt el, hogy hivatali helyzetével visszaélve, élettársának II.r. vádlottnak, illetve N.Cs,-nak előnyt szerezzen. Cselekményét a II.r. vádlott kérésére követte el. Az I.r. vádlott tehát maradéktalanul megvalósította a Btk. 305.§ c) pontjába írt hivatali visszaélés büntettének tényállási elemeit, e cselekmény felbujtója, pedig, aki annak elkövetésére rábírta a II.r. vádlott.

Az enyhítésre irányuló fellebbezések nem alaposak.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor a II. rendű vádlott esetében az eddigi hibátlan életvezetésére, valamint arra is figyelemmel, hogy kiskorú gyermekek eltartásáról gondoskodik, nem az elkövetett bűncselekmény törvényi tényállásához kapcsolódó szabadságvesztést, hanem a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tételeinek száma arányos a vádlott cselekményének tárgyi súlyával, míg a napi tétel összege igen méltányosan a törvényi minimumban került meghatározásra. Összességében a II.r. vádlottal szemben ez a büntetés szolgálja megfelelően a Btk.79.§-ban írt büntetési célokat. A minimális összegű pénzbüntetés további enyhítésére, intézkedés alkalmazására a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéletábra Katonai Tanácsának végzése a Be. 605.§ -án alapszik.

Budapest, 2019. január 25.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... II.r. vádlott vonatkozásában 2019. január 25. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2019. január 25.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hiteléül: